

KLIMA-, ENERGI- OG
BYGNINGSMINISTERIET

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kebmin@kebmin.dk
www.kebmin.dk

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 29. januar 2014 stillet mig følgende spørgsmål 189 alm. del, som jeg hermed skal besvare.

Ministeren

25. februar 2014

J nr. 2014 - 271/

Spørgsmål 189

"Vil ministeren redegøre for historikken bag PSO, og hvad der har ført til, at vi har den model for energif afgift eller -gebyr, som vi har i dag?"

Svar

Begrebet PSO (Public Service Obligation) blev indført i EU's direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet i 1996 og indført i dansk lovgivning samme år i den første fase af liberaliseringen af elsektoren (Lov nr. 486 om ændring lov om elforsyning (Adgang til elforsyningsnettet m.v.)). Formålet med PSO var, at udgifter til VE-elektricitet, forsynings-sikkerhed og F&U (forskning og udvikling) også kunne afholdes i et liberaliseret elmarked, hvor aktørerne skulle agere på et kommercielt marked. I det hidtidige hvile-i-sig-selv-regime indregnede elselskaberne disse omkostninger i priserne.

I elreformaftalen af 1999 mellem den daværende regering (S og RV) og V, K, SF og KrF indgik, at de hidtidige statstilskud til VE-elektricitet skulle omlægges til PSO-finansierede tilskud. Det var et led i udmøntningen af finanslovsaftalen for 1999, hvor de nævnte partier (bortset fra SF) indgik aftale om, at liberaliseringen af elsektoren skulle give en forbedring af statens finanser med 1,3 mia. kr. i 1999 og 2 mia. kr. i de følgende år. Det indgik i elreformaftalen, at 1,4 mia.kr. skulle tilvejebringes ved omlægning af tilskud til VE-elektricitet fra finanslovsfinansiering til PSO-finansiering. Resten - 0,6 mia.kr. - skulle tilvejebringes ved en ny eldistributionsafgift.

Elreformen betød en liberalisering af elmarkedet. Inden liberalisering solgte el-producenter elektricitet til en fast afregning efter treledstariffen. Treledstariffen lå i gennemsnit på omkring 33 øre/kWh. Efter overgangen til det liberaliserede elmarked sælges elektricitet til markedspris. Umiddelbart efter liberaliseringen lå markedsprisen pga. en betydelig overkapacitet på det nordiske marked på helt ned til 10 øre/kWh. De decentrale kraftvarmeværker, der var etableret i 1990'erne, var baseret på afregning på en fast tarif og havde derfor brug for støtte. Alternativt ville det føre til betydelige stigninger i varmepriserne i byer med decentral kraftvarme. De decentrale kraftvarmeværker blev derfor sikret en fortsat afregning svarende til den tidligere treledstarif. Forskellen mellem treledstarif og markedspris blev derefter opkrævet som en PSO.

En betydelig del af PSO-tariffen har således erstattet beløb, der tidligere var betalt via den almindelige tarif. Det gælder tilskuddene til decentrale kraftvarmeværker. Denne del har blot fået et andet navn på forbrugernes elregning. En anden betydelig del af PSO-tariffen har erstattet beløb, der tidligere blev betalt af statskassen. Det gælder VE-tilskuddene. Denne del har øget elregningen, men medvirket til at sænke skattebyrden. En sidste del består af den øgede VE-udbygning. Denne del har ført til øgede udgifter for forbrugerne. Netto er det således kun en del af PSO-omkostningerne, der kan siges at være øgede omkostninger for borgerne. Hovedparten af PSO-omkostningerne betaltes tidligere via den almindelige tarif og via statskassen.

Med venlig hilsen

Rasmus Helveg Petersen